

LIBRIS
Traducerea și publicarea acestei cărți
a fost sprijinită de
FILI - Finnish Literature Exchange

FILI
FINNISH LITERATURE EXCHANGE

Autorul mulțumește Centrului de promovare a artei pentru grantul de bibliotecă.

Mörkövahti

Text: Tuutikki Tolonen

Ilustrații: Pasi Pitkänen

Copyright text © Tuutikki Tolonen, 2015

Copyright illustrations © Pasi Pitkänen, 2015

Copyright work © Authors and Tammi Publishers, 2015

Original edition published by Tammi Publishers, 2015

Romanian edition published by agreement with Tuutikki Tolonen,
Pasi Pitkänen and Elina Ahlback Literary Agency, Helsinki, Finland.

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOLONEN, TUUTIKKI**

Dădaca monstru / Tuutikki Tolonen ; il. de Pasi Pitkänen ;
trad. de Sigrîd Crasnean. - București : Univers, 2023
3 vol.

ISBN 978-973-34-1517-6

Vol. 1. - 2023. - ISBN 978-973-34-1515-2

I. Pitkänen, Pasi (il.)

II. Crasnean, Sigrîd (trad.)

087.5

© Editura Univers, 2023

Toate drepturile asupra acestei traduceri aparțin Editurii Univers.

www.edituraunivers.ro

Redactare Alina Hlinski

Tehnoredactare Constantin Niță

Corectură Cătălina Chiricheș

ISBN 978-973-34-1515-2

Tuutikki Tolonen

**DĂDACA
MONSTRU**

VOLUMUL 1

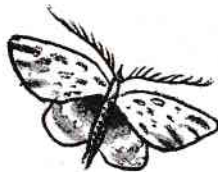
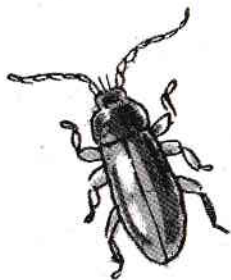
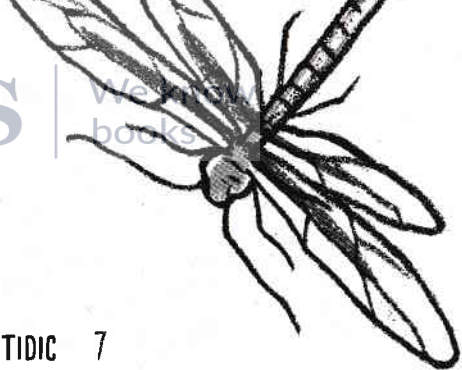
ILUSTRĂȚII DE
Pasi Pitkänen

Traducere de
Sigrîd Crasnean

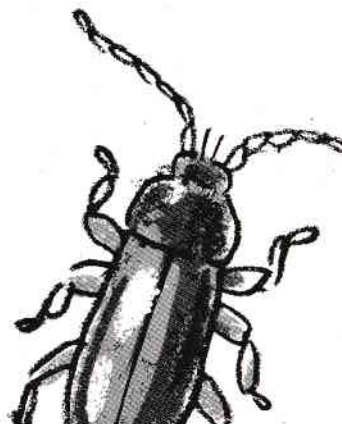
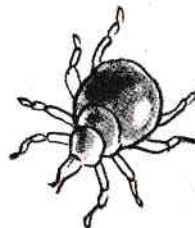
Editura Univers

Cuprins

1. UN MIC-DEJUN FATIDIC 7
2. LUCRURILE SE ARANJEAZĂ ÎN MOD NEAȘTEPTAT 18
3. MAMA CHIAR PLEACĂ 26
4. LUCRURI PE CARE AI VRUT (POATE)
MEREU SĂ LE ȘTII DESPRE MONȘTRI 37
5. UN MONSTRU FLĂMÂND ÎN DULAP 45
6. ÎNTRECERE ÎN PĂDURE 60
7. NUMELE MONSTRULUI 79
8. UN DETECTIV ÎN ACȚIUNE 95
9. OBICEIURILE NOCTURNE ALE MONSTRULUI 102
10. MIMI ÎN BAIE 114
11. UN TELEFON CARE NU SURPRINDE PE NIMENI 120
12. CE ZBOARĂ ÎN CAMERA ÎNTUNECATĂ? 125
13. ZÂNA-BROASCĂ ATACĂ 133
14. FUGA ÎN BECI 144
15. OBSERVAȚIILE HILEI 149
16. URMĂRILE NOPTII DE GARDĂ 158

17. MECANISMELE NATURALE DE APĂRARE
ALE MONSTRULUI 164
18. PRIMA NOAPTE ÎN CURTE 171
19. VIAȚA ÎN TABĂRĂ 184
20. INSTRUCȚIUNILE HALATULUI 195
21. UN NOU-NĂSCUT MÂNIOS 203
22. EXPERIMENTE CU MONȘTRI ÎN SPATELE TUFELI 212
23. PROVIZII PE SFÂRȘITE 221
24. TATĂL VIZIBIL 226
25. MUSAFIRI ÎN TABĂRĂ 237
26. HARTA 248
27. PĂDURE NOCTURNĂ, PĂDURE A MONȘTRILOR 258
28. HOȚUL 267
29. LUNA PLINĂ 274
30. UȘA CASEI 281
31. UNDE E MIMI? 295

Dedicat lui Leonardo și Maikki

Capitolul I

Un mic-dejun fatidic

După cum se întâmplă adesea, totul a început dimineața. Mama curăța chiuveta cu un burete mic. Copiii familiei Hellema, Hila, de unsprezece ani, Gabi, de nouă ani, și Mimi, de șase ani și patru luni, stăteau la masa rotundă din bucătărie și mâncau cereale cu lapte.

La radio se auzeau știrile: *școlarii intră în vacanța de vară, se anunță vreme caldă, traficul din weekend e liniștit...*

Mama se opri din frecat și se întoarse către copii. Era neliniștită, avea și de ce.

— E chiar ziua plecării, dar biletele de tren n-au sosit încă! pufni ea. Bag seama că toată povestea asta cu premiul a fost o înșelătorie. O călătorie în Laponia și două săptămâni de tratamente de relaxare. Da' de unde. Suna prea bine ca să fie adevărat.

Mama se întoarse iarăși către chiuvetă și continuă să frece, bombănind:

— Și totuși i-am crezut. Mi-am și făcut bagajele, dar nici urmă de bilete.

Copiii se uitară unii la alții.

— Și nici urmă de dădacă, spuse Hila.

— Nici urmă de dădacă, repetă mama.

— Nici de Vocea-invizibilă, continuă Mimi.

Mama se încruntă.

— Dar Vocea-invizibilă e adesea *auzită*, o corectă Gabi.

— Iar dacă ești auzit adesea, atunci nu e nevoie să fii văzut, chicoti Hila.

— Ia încetați cu aiurelile astea cu Vocea-invizibilă, spuse mama cu asprime. Tata ajunge diseară acasă, după cum bine știți. E dezastru în avion.

— Da, da, sigur, șopti Hila către Gabi. Vocea-invizibilă nu s-a prea descurcat să vină acasă la timp.

— Ce șușotiți acolo? Întrebă mama.

— Nimic! răspunse Gabi iute.

Se auzi soneria.

— Au ajuns! exclamă mama.

Aruncă o privire în jur. Încă era dezordine în bucătărie.

— Deschid eu, spuse Hila și sări în picioare.

Mama șterse rapid firimiturile de pe masă și se duse după Hila.

La ușă era un poștaş. Nu cel care venea de obicei, ci unul mai aranjat și mai vioi. Purta o jachetă galbenă, o șapcă gri și o cravată de aceeași culoare. Cu siguranță nu venise cu bicicleta.

— Maria Hellema este acasă? Am un plic cu confirmare de primire.

— Confirmare? repetă Hila.

— Am nevoie de o semnătură, explică poștaşul.

Mama își șterse mâinile de șorț și apărură în fața ușii.

— Eu sunt Maria Hellema, spuse ea. Am câștigat o călătorie într-o tragere la sorți. Trebuie să fie biletele de tren.

Poștaşul încuviință din cap și îi întinse mamei pixul și o hârtie.

— Semnați acolo. Și numele cu majuscule, vă rog.

Mama semnă. Poștaşul îi înmână plicul.

— Poftim. O zi frumoasă!

Își ridică șapca și apoi dispăru pe scări.

Mama desfăcu plicul cu grijă.

— Ah, ce bine, iată-le, spuse ea cu ușurare în timp ce scotea foaia împăturită din plic, în care se aflau biletele de tren.

— Ce scrie? întrebă Hila.

Dragă destinatar,

Dorim să vă felicităm încă o dată pentru că ați câștigat! A sosit în sfârșit vremea călătoriei. E timpul să vă reîncărcați bateriile și să vă relaxați. E timpul să vă gândiți la dumneavoastră, să vă treziți în acordul trilurilor păsărelor și în mângâierea razelor de soare. Bine ați venit!

În două săptămâni vă veți simți ca nou. Tabăra noastră de relaxare începe mâine la ora 12.00, iar locul vă va fi dezvăluit imediat ce ajungeți. Tabăra durează exact două săptămâni, timp în care nu veți avea nevoie de bani, ci numai de îmbrăcăminte calduroasă și o stare de spirit vioaie. După aceste două săptămâni, vă veți întoarce acasă, asta dacă nu alegeți să mergeți în altă parte. Trenul special care vă va aduce în tabără pleacă astăzi la ora 20.00 din gara centrală. Vă rugăm să nu întârziati. Veți găsi biletele în plic.

— Trenul special, repetă Hila. Se pare că mama nu e singura care a câștigat o călătorie de relaxare.

— Toanto, cu siguranță ceilalți trebuie să-și cumpere singuri biletele, o corectă Gabi. Nu-i așa, mami?

Mama nu îi răspunse, ci continuă să se holbeze la scrisoare. Ridică din sprâncene.

— Vai de mine, spuse mama. Scrie aici că, deoarece tatăl vostru e nevoit să călătorească pentru locul lui de muncă, dacă va sta cu voi zi și noapte cât sunt eu plecată. Două săptămâni, zi și noapte!

— Dar nu le-ai spus că Vocea-invizibilă vine acasă? întrebă Gabi.

— M-am gândit că se înțelege de la sine că tata vine acasă, pufni mama.

— Se mută dacă la noi? întrebă Mimi încântată, fiindcă ei îi plăceau toți oamenii de la grădiniță.

— N-au pomenit nimic de nopți, murmură mama. Credeam că doar vine cineva să curețe un pic și să pregătească cina de câteva ori pe săptămână. Asta e cu totul altceva.

— Pun pariu că Vocea-invizibilă nu mai vine acasă când aude că avem deja dădacă, șopti Hila către Gabi.

Gabi dădu din umeri.

— Ar fi trebuit să ne anunțe din timp, continuă mama, scuturând din cap. O străină! Unde o s-o cazăm aici? Nu avem cameră de oaspeți.

— Patul tău o să fie liber, spuse Mimi.

Mama scutură din cap nemulțumită și continuă să citească.

— Ce mai zice acolo? întrebă Gabi când văzu că mama își încrețește iarăși buzele.

— Citește cu voce tare, zise Mimi agitată.

— Și asta ce mai înseamnă? întrebă mama și apoi citi:

Veți avea oportunitatea de a lua parte la un experiment secret, în care studiem noi metode în îngrijirea copiilor. Bona care va sosi la dumneavoastră acasă este un semi-om pregătit pe deplin pentru post...

— Semi-om! strigă Mimi. Ce? Citește din nou!

— Mimi, nu striga, o rugă Hila. Mami, citește în continuare.

Mama continuă:

...un semi-om, conform unei definiții străvechi, este un monstru sau un trol...

Hila începu să chicotească.

— Sigur e o festă!

— Camera ascunsă, rânji Gabi, uitându-se împrejur.

Mimi însă o privea emoționată pe mama. O treceau fiorii de încântare. Putea oare să fie adevărat? Un monstru la ea acasă. Dacă și monstru.

Mama continuă pe un ton agitat:

Vrem să subliniem că această creatură este perfect inofensivă. Cu toate acestea, experimentul este confidențial, așadar nu puteți dezvălui sub nicio formă nimic. Dacă încălcați această clauză de confidențialitate, vom aplica sancțiuni financiare. De asemenea, dorim să vă amintim că atunci când ați acceptat acest premiu, ați semnat un acord de confidențialitate...

Mama își ridică privirea de pe scrisoare. Părea îngrijorată.

— Contractul acela nu pomenea nimic despre semi-oameni și monștri! pufni mama. Am crezut că nu trebuie să spun nimănui despre tipurile de tratamente de relaxare! Asta e cu totul altă poveste. Copiii mei nu sunt șoareci de laborator. Nu-mi aplică nimeni sancțiuni financiare la mine acasă.

— Eu pot să țin un secret! strigă Mimi. Vreau să vină semi-omul acela aici!

— Mimi, nu striga, o rugă Gabi.

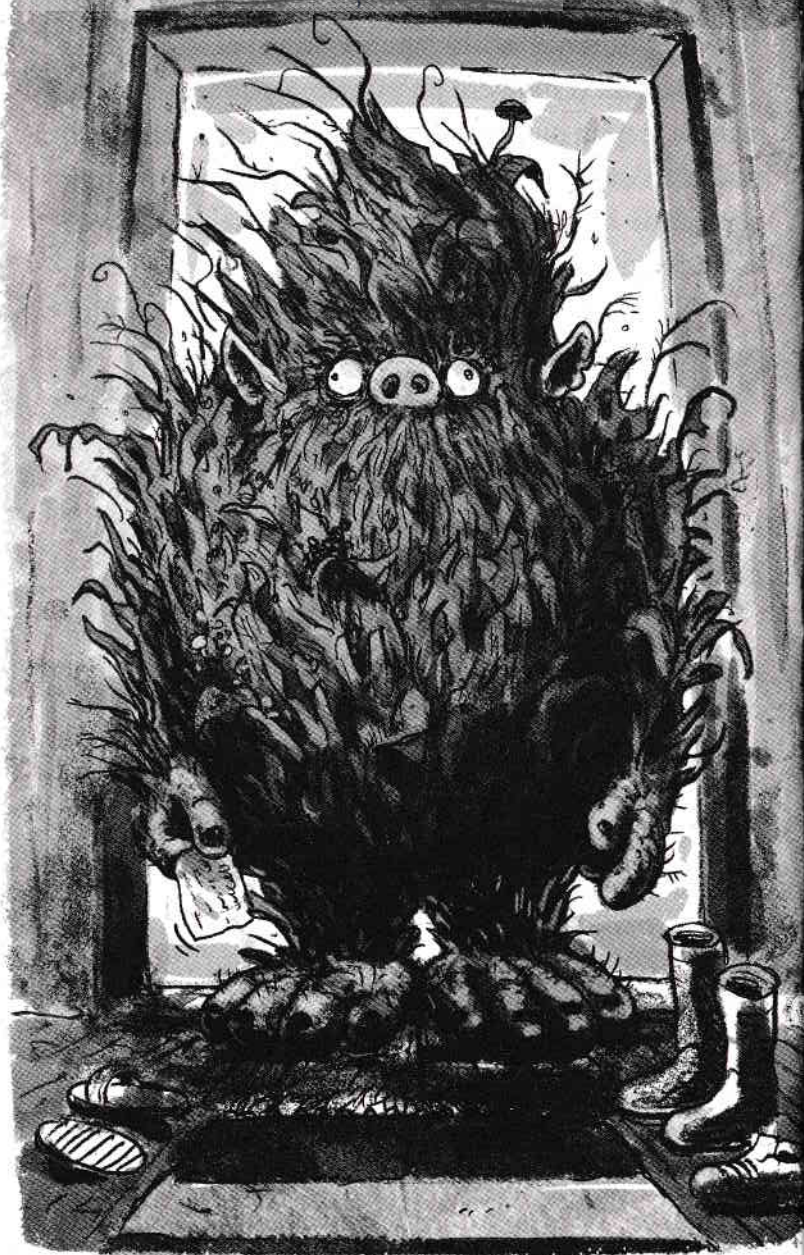
Tocmai atunci soneria se auzi din nou.

— Așa ceva! spuse mama mânioasă.

Hila se duse să deschidă ușa. În hol se lăsă o tăcere deplină.

La ușă se afla o creatură negru-maronie. Era mare și lată și aproape că ocupa tot cadrul ușii. Dar ce era oare? Se sprijinea pe două picioare enorme. Două mâini imense. Palmele erau ca niște capace de oală și fiecare deget era precum un cârnat gros. Creatura ținea o foaie de hârtie mototolită într-o mână.

Dar avea oare o haină groasă de blană încălțită sau purta un combinezon făcut din bucăți zdrențuite de material? În hol se răspândi un miros straniu, care aducea aminte de o pivniță stătută. Creatura clipi din ochii săi mari și galbeni și mormăi ceva. Mimi se ascunse în spatele mamei.

În spatele creaturii se afla un curier îmbrăcat într-un costum cenușiu. Nu era poștașul care venise mai devreme. Salută agitat, își drese glasul și spuse:

— Aveți o livrare. Semnați aici, vă rog.

Îi întinse mamei un dispozitiv electronic. Mama se holba cu gura căscată la creatură.

— Mami, semnează acolo, spuse Hila și o înghionti ușor.

— Ce să facem cu asta? Întrebă mama.

— Vine cu instrucțiuni, răspunse curierul și tuși.

— Hai, semnează, repetă Hila.

— Și dacă nu o vrem? Întrebă mama încetișor.

— Nu prea avem alternative, spuse curierul. Mi s-a spus să o aduc aici. Nu am primit adresă de returnare.

— Haide, doar semnează odată, îi spuse Hila mamei.

— Deci sigur vine cu instrucțiuni... voi mama să se asigure.

Curierul încuviință.

Mama semnă cu o mână tremurândă. Curierul înșfăcă dispozitivul electronic.

— O zi frumoasă, spuse el iute și se făcu nevăzut.

Familia Hellema și noua lor dădacă stăteau cu toții înlemniți la ușă. Hila se holba la creatură. Gabi se holba și el. Mama se uita când la creatură, când la copii, pentru că nu știa dacă trebuia să-și salveze iute copiii și, dacă acesta era cazul, cum să o facă, pentru că stăteau la etajul cinci într-un bloc mare și ființa aceea umplea tot cadrul ușii, așa că nu aveau cum să fugă.

— Mami, ăsta e monstrul? șopti Mimi din spatele ei. Creatura scoase un mormăit sec și îi întinse hârtia Hilei, care se afla cel mai aproape. Hila o apucă șovăielnic.

Creatura mormăi din nou. Mama tresări speriată. Hila despături hârtia. Era roasă, murdară și puțin ruptă. Din ea căzu un bulgăre de pământ, care se sfărâmă pe podea.

— Astea trebuie să fie instrucțiunile, spuse Hila. Mama se încruntă.

— Ce scrie? întrebă Gabi.

Hila citi cu voce tare:

Familia destinatară: Hellema

Trimis: Semi-om instruit, cunoscut sub numele de „monstru“, specializat în îngrijirea copiilor și a casei.

Caracter: non-violent, îi place să se uite la televizor, se simte bine în casele oamenilor.

Alte mențiuni: nu are nume, i se poate spune „dădacă monstru“ sau pur și simplu „monstru“. Își procură singur hrana. Notă: nu lasă niciodată copiii singuri acasă.

Cunoștințe de limbă: sărace. Înțelege într-o oarecare măsură, dar nu vorbește. Nu credem că abilitățile lingvistice se vor îmbunătăți. Notă: lipsa cunoștințelor lingvistice nu îi afectează capacitatea de a lucra.

Cazare: dulapul din hol (a se goli imediat).

— Vai de capul meu! izbucni mama. Ce-o să iasă din asta?

Hila și Gabi se uitară unul la altul. Interesant, chiar, oare ce-o să iasă?

Mimi apăru de după fusta mamei. Se uită la monstru și zâmbi.

— Nu e periculos, spuse Mimi și întinse mânuța către monstru. Uitați-vă la ochii săi. Vrea să stea cu noi.